

DOMOVNÍK

Charita
Opava

č. 4 – DUBEN 2026

CITÁT MĚSÍCE: „Jak člověk prožije půst, tak dobře dopadne Velikonoce.“

Jožka MOTYKA, stěbořický duchovní správce a spirituál Charity Opava (* 1976 – † 2013)

Po roce a půl od záplav
jsme zpátky U Trojice

V sobotu 14. září 2024 už bylo jisté, že povodňová vlna, která napáchala ohromné škody na Jesenicku a Krnovsku, se nezadržitelně valí také na Opavu. Mezi mnoha opatřeními, ke kterým přistoupila Charita Opava, byla také evakuace lidí se zrakovým a mentálním handicapem bydlících v domě U Trojice. Bylo to více než prozíravé, stejně jako vynesení vybavení do horního patra budovy. Dům U Trojice zasáhla velká voda plnou silou, celé spodní patro bylo zcela zatopeno a zaneseno vrstvou bahna. Po opadnutí a ohledání škod nebylo zdaleka jisté, zda se sem budou moci původní nájemníci vůbec někdy vrátit. Za rok a půl se to přece jen podařilo. Díky velké vlně solidarity a štědrosti řady sponzorů, mezi nimiž byla také velvyslankyně Lichtenštejnského knížectví Maria-Pia Kothbauer.

Voda v prvním patře dosáhla při povodni až do výšky jednoho a půl metru, poškodila celý dům a u dvou ze čtyř bytů veškeré vnitřní vybavení, které nešlo vystěhovat. Všude byla vrstva lepkavého bahna a zdi nasáklé vodou se nedařilo vysušit ještě mnoho měsíců po živelní pohromě. Při vyklizení bylo zapotřebí vyhodit všechn nábytek i elektrospotřebiče, které nešlo zachránit, a také vytrhat podlahy.

Ale uprostřed tohoto zmaru se začaly objevovat také dobré zprávy. Ihned se zvedla obrovská vlna soli-

darity a Charitě Opava se sami od sebe ozývali lidé z mnoha míst, kam zpráva o ničivých povodních dosáhla. Velmi vzácná a nečekaná podpora přišla z Ministerstva zahraničí Lichtenštejnska, které svým velkorysým darem podpořilo opravu jednoho ze dvou zničených bytů v domě. Šek na padesát tisíc švýcarských franků, což je více než jeden milion tři sta padesát tisíc korun, přijela Charitě Opava dokonce osobně předat Maria-Pia Kothbauer, kněžna z Lichtenštejna.

Opravu druhého z bytů, ve kterém

současně proběhla změna vnitřní dispozice, mohla Charita uskutečnit jen díky mnoha dárcům přímo z Opavska. Jsou to lidé, kteří přispěli do loňské Tříkrálové sbírky, a také Nadace 3WFoundation, jejíž zakladatelé pocházejí ze Slezska a finančně podporují projekty přinášející pozitivní společenské změny a podporující v lidech solidaritu. Velmi povzbuzující bylo také uspořádání benefičního koncertu farníků z Třebčovic pod Orebem ve prospěch odstranění následků škod.

Cesta k obnově bydlení ve zničeném domě byla dlouhá. Lemovaly ji projekční práce, sanace suterénních prostor i instalace nového rozvaděče. Nově opravené byty změnilly dispozice z původních 1+1 na aktuální 1+kk. Nutná byla také hydroizolace, nové rozvody vody i elektřiny, v bytech byly položeny nové podlahy, jsou zde nové omítky i povrchy. „Oproti původnímu stavu jsme ale získali lépe uspořádané byty s prostornějším sociálním zařízením bez bariér. Součástí oprav je samozřejmě také nové vybavení bytů, včetně kuchyňských linek s potřebnými spotřebiči, které umožní osobám s handicapem kvalitní a příjemné bydlení,“ říká manažerka Charity Opava Pavlína Králová, která měla opravy, jejichž cena se nakonec vyšplhala až na čtyři miliony korun, po celou dobu na starost. „Děkujeme všem dárcům za pomoc v našich nesnázích a za navrácení bytů zpět k účelům chráněného bydlení,“ vzkazuje spolu s nájemníky, mezi něž patří také nevidomý pan Josef (na snímku). „Je to tady překrásné, jsem za tu možnost vděčný,“ připojuje se pan Josef.

Slovo ředitele

Požehnané svátky!

Vážení a milí přátelé Charity Opava, d u b n o - vé dny k nám letos přicházejí ruku v ruce s nejvýznamnějšími křesťanskými svátky. Velikonoce pro nás nejsou jen lidovou tradicí, ale především zdrojem naděje a připomínkou, že život a láska mají poslední slovo. V naší charitní službě se o toto poselství opíráme každý den, zejména ve chvílích, kdy doprovázíme ty, kteří procházejí těžkým obdobím.

Mám velkou radost, že se nám společně podařilo úspěšně vykročit do letošního jara. Stále ve mně doznívajíc dojmy z našeho benefičního koncertu „Caritas – tóny pomoci“, který se uskutečnil 1. března. Byl to mimořádně vydařený večer a já bych chtěl touto cestou poděkovat vám všem, kteří jste přišli. Vaše účast a štědrost jsou pro nás jasným signálem, že naše práce má smysl a že v tom, co děláme, nejsme sami. Hudba nás ten večer spojila pro dobrou věc a výtěžek nám umožní dále zkvalitňovat naše služby. Podpora naší činnosti má mnoho podob a my si vážíme každé z nich. Často mě hluboce dojmá důvěra, kterou do Charity Opava vkládáte. Někdy tato pomoc přesahuje i horizont jednoho lidského života. Stále častěji se totiž setkáváme s tím, že se naši příznivci rozhodnou podpořit naši práci formou daru z pozůstalosti. Pro nás je nesmírně povzbuzující vědět, že někdo věří naší vizi natolik, že nám odkáže část svého majetku. Takové rozhodnutí vnímáme s hlubokou pokorou jako závazek do budoucna. Je to cesta, jak po sobě zanechat trvalou stopu, která bude pomáhat i dalším generacím.

Přeji vám všem požehnané velikonoční svátky, pevné zdraví a radost z přicházejícího jara. Děkuji, že stojíte při nás.

Jan HANUŠ

+ DUBEN

Sbírka potravin opět v našich zástěrách

V sobotu 25. dubna se v obchodech Albert, Billa, Globus, Kaufland, Lidl, Tesco a dalších uskuteční jarní kolo Sběrky potravin. Na akci organizované Českou federací potravinových bank mohou zájemci darovat potraviny, které pomáhají matkám samoživitelkám, osamělým seniorům či lidem bez domova. Potraviny vybírají dobrovolníci v typických zelených zástěrách, které všechny vyšívaly právě naše dílny.

- DUBEN

Zateklo nám do prodejního skladu

Velkému zájmu veřejnosti se těší prodejní sklad keramických, šitých a dalších dárkových výrobků Chráněných dílen Charity Opava na ulici Přemyslovců 37 v Opavě-Jaktaři. Bohužel nám do něj nedávno silně zateklo a čeká nás finančně náročná oprava. Dobrou zprávou je ale to, že nebudeme muset přerušit provoz a své oblíbené výrobky si zde budete moci zakoupit i během opravy střechy.

STALO SE

• Vlaštovka na stáži v Ostravě

Stáž v ostravské společnosti pro hluchoslepé LORM absolvovaly pracovnice charitního střediska Vlaštovka. Součástí programu byla i komentovaná prohlídka ostravské katedrály Božského Spasitele. „Dozvěděly jsme se spoustu zajímavostí, bylo přínosné vidět, jak funguje jiná služba a moci z její praxe načerpat inspiraci,“ pochvalují si účastnice stáže.

• Pečovatelky hledají brigádníky

Brigádnice či brigádníky na výpomoc na dohodu o provedení práce přijme Charitní pečovatelská služba. Předmětem práce je pečovatelská činnost v domácnosti uživatelů služby, při osobní hygieně a při zajištění chodu domácnosti, poskytnutí stravy a zprostředkování kontaktu se společenským prostředím. Brigáda je vhodná například pro studenty zdravotních a sociálních škol, ženy na mateřské dovolené nebo důchodce. Je požadováno minimálně střední vzdělání, ideálně se zdravotním či sociálním zaměřením. Řidičské oprávnění skupiny B je výhodou. Po dohodě je možná dlouhodobější spolupráce. Podrobnější informace najdete na www.charitaopava.cz.

KALENDÁRIUM

• Originální skupinovou fotografii s poděkováním popřáli v dubnu roku 2016, tedy právě před deseti lety, k významnému životnímu jubileu 90 let pražskému sochaři Olbramu Zoubkovi klienti Domu sv. Cyrila a Metoděje ve Vlaštovičkách u Opavy, dnes fungujícího pod názvem Vlaštovka. Olbram Zoubek totiž patří bezmála dvacet let mezi významné sponzory tohoto střediska Charity Opava. „Vážený pane Zoubku! Dovolte, abych Vás dodatečně pozdravil u příležitosti Vašeho životního jubilea. Naši klienti z Vlaštoviček, když Vás někdy vidí v televizi nebo v novinách, vždy s hrdostí říkají, že tento slavný pán na ně myslí. My v Charitě Opava věříme, že Vaše pomoc nebude zapomenuta,“ napsal mimo jiné v přání tomuto významnému českému sochaři ředitel Charity Opava Jan Hanuš. Olbram Zoubek zemřel 5. června 2017.

Hudba pomáhá pečovatelkám

Když pořadatelé v pozvánkách slibovali mimořádný zážitek, který navíc pomůže dobré věci, ani trochu nepřeháněli. Benefiční koncert Kněžské gregoriánské scholy a Akademického sboru Žerotín pro domácí péči Charity Opava v neděli 1. března byl natolik výjimečnou událostí, že si jej přišlo poslechnout téměř pět stovek lidí. A na nákup kompenzačních pomůcek pro Charitní pečovatelskou službu se v dobrovolném vstupném vybralo přes sto dvacet tisíc korun.

O velkém zájmu svědčí to, že už dvacet minut před začátkem koncertu zaplnili návštěvníci lavice opavského kostela sv. Vojtěcha i pětapadesát dopředu přistavených židlí. Do zadní části kostelní lodi proto pořadatelé přenesli všechny dostupné lavičky od oltáře a židle ze sakristie, po jejich obsazení už zbývala jen místa na stání. I ta byla rychle obsazena. S nabídkou uspořádat benefiční koncert přišel do Charity Opava sudický duchovní správce Aleš Písařovic, který je zároveň uměleckým vedoucím Kněžské gregoriánské scholy. Společné vystoupení s Akademickým pěveckým sborem Žerotín sbormistra Pavla Koňárka s názvem „Caritas – tóny pomoci“ slibovalo už od začátku mimořádný zážitek. Výtěžek benefice se pořadatelé rozhodli věnovat domácí péči Charity

Opava, konkrétně na nákup kompenzačních pomůcek.

„Pro někoho jsou takovéto kompenzační pomůcky možná jen technické pojmy jako polohovací postele, vozíky či chodítka. Pro naše klienty a jejich rodiny jsou to však nástroje lidské důstojnosti a pomocníci, kteří umožňují nemocným a seniorům zůstat doma, tam, kde to mají rádi, u svých nejbližších,“ vysvětlil na začátek setkání ředitel Charity Opava Jan Hanuš, který všechny přivítal spolu s opavským děkanem Václavem Koloničným a manažerkou terénních služeb Petrou Thiemlovou. „Když se řekne pečovatelská služba, mnozí si představí rozpis služeb, léky, nákupy, koupele, hygienu a podobně. Ale my víme, že je to mnohem více. Je to blízkost, která zazvoní u dveří a přinese podporu, povzbuzení a úsměv, že na

to všechno není nikdo sám,“ poděkovala manažerka. Pečovatelská služba, která probíhá v domácím prostředí, totiž přispívá k dobré léčbě. Dramaturgie vystoupení, ve kterém se kněžská schola i sbor střídaly, byla podřízena postní době, přičemž vrcholem bylo společné provedení několika písní. Uhrančivou atmosféru odměnili na závěr všichni přítomní dlouhým potleskem ve stoje. „Věřím, že tóny, které zde dnes zazněly, v nás budou znít ještě dlouho,“ rozloučil se Jan Hanuš. A ještě déle bude určitě trvat pomoc, na kterou se během benefice vybraly finance. Přispět je možno stále například přes tento QR kód. Děkuje!

Milá návštěva seniorek z Kravař

Milou návštěvu hostila ve středu 18. března Charita Opava. Charitní chráněné dílny a sociálně terapeutickou dílnu Radost navštívily členky Klubu žen v Kravařích.

Téměř dvacet seniorek nejprve přivítal ředitel Charity Opava Jan Hanuš, a poté je jeho zástupce Tomáš Schaffartzik provedl šicí, keramickou, vyšivací a kompletační dílnou i halami, ve

kterých se likviduje elektroodpad. „O činnosti Charity Opava víme, a když jsme si navíc v Domovníku přečetly, že pořádáte i exkurze, hned jsme se ohlásily,“ popisuje vedoucí klubu Ruth Čížová.

Vizitu zakončilo posezení u kávy a zákusku ve cvičné kavárně Radosti a nechyběla ani návštěva Jarního obchůdku a prohlídka sociálně terapeutické dílny za doprovodu Terezy Šenkové. Děkuje se za příjemné setkání i za sponzorský příspěvek a těšíme se zase na viděnou!

Kavárna pro radost slaví v Müllerově domě úspěch

„Buď přijde málo lidí, nebo hodně...“ Takovou předpokládali zaměstnanci a klienti sociálně terapeutické dílny Radost návštěvnost prvního dne provozu Kavárny pro radost ve svém novém působišti v Müllerově domě Slezského zemského muzea. Nevýšel ovšem ani jeden tip. V úterý 3. března totiž měli v Kavárně pro radost po celou dobu naprosto nabitou, přičemž na všechny zájemce o posezení se dokonce občas ani nedostalo.

Kavárna pro radost, ve které obsluhují klienti s duševním onemocněním nebo mentálním znevýhodněním, si získala srdce mnoha lidí během dvou let, kdy měla otevřeno každé úterý v opavském obchodním centru Breda&Weinstein. Když

musela loni v září skončit, zdálo se, že nové vhodné prostory už nenajde. Pak ale přišla nabídka Slezského zemského muzea a smutek klientů Radosti, že se budou muset své oblíbené role číšníků vzdát, se rozplynul. Protože ale od uzavření pů-

vodních prostor uteklo půl roku, panovala obava, nakolik si klientela této netypické kavárny najde cestu do nového sídla. Naštěstí se ukázalo, že žádná skepse nebyla na místě. K původním štamgastům se přidali noví návštěvníci, a v kavárně se hned první den hodně zapotili, aby všechny zvládli obsloužit.

Kavárna pro radost tak k radosti klientů i zaměstnanců úspěšně vstupuje do další etapy. Díky umístění vedle Historické výstavní budově Slezského zemského muzea a poloze na dohled obou opavských gymnázií a dalších škol se před ní navíc otevírají nové možnosti, nemluví o tom, že přilehlý park nabídne v letních měsících další místa k posezení.

„Děkujeme za vaše úsměvy, za všechna přání, aby se nám dařilo, i za pochopení, když jsme nestihali. A velké poděkování posíláme pekárně Knappe, která nám poskytla sladké občerstvení pro naše hosty,“ vzkazuje vedoucí Radosti Lucie Švejdíková. Otevřeno zde bude každé úterý od 9 do 17 hodin. Srdečně zveme!

Nevidomý Ondřej na střelnici

Až pět druhů zbraní si mohl v opavské střelnici Devítka vyzkoušet pan Ondřej Šerik Fuják. Za normálních okolností by na tom nebylo nic zvláštního. Jenže třiašedesátiletý Ondřej je již téměř čtyři desetiletí nevidomý.

Klient střediska Charity Opava Vlaštovka Ondřej Šerik Fuják v mládí ještě jako zcela zdravý absolvoval v Benešově u Prahy dvouletou základní vojenskou službu, kde ho v přijímači čekal střelecký výcvik. „Takže jsem si zastřílel ještě jako vidící, protože zrak se mi začal velmi rychle zhoršovat až po vojně, v mých šestadvaceti letech, a zakrátko jsem o něj přišel zcela,“ vzpomíná Ondřej.

Mezi jeho oblíbené činnosti dnes v Domě sv. Cyrila a Metoděje ve Vlašovičkách, kde našel do-

mov, patří zvuková střelba. Jedná se o speciální sport pro nevidomé a slabozraké využívající laserové pistole a elektronický terč. Střelec míří na terč pomocí zvukových signálů ve sluchátkách, čím vyšší tón uslyší, tím byl jeho zásah přesnější. „Nedávno ale pan Ondřej projevil přání zastřílet si zase ze skutečné zbraně,“ říká pracovník Spojky Václav Burda, který mu u zvukové střelby většinou asistuje. Oslovil proto opavskou střelnici Devítka, kde s touto netypickou žádostí souhlasili.

„Pana Ondřeje se ujal rovnou majitel střelnice Lukáš Vodička, který mu umožnil během jedné hodiny vyzkoušet si hned několik zbraní, krátké a takzvané dlouhé,“ vypráví dále Václav Burda. „Byl to skvělý adrenalin,“ pochvaluje si Ondřej, „mohl jsem si nejen zastřílet, ale také si jednotlivé zbraně osahat, nabít, vložit náboje do zásobníků a podobně,“ dodává s tím, že dnešní zbraně jsou už ovšem na zcela jiné úrovni než za doby jeho vojenské služby.

A protože se díky asistenci Lukáše Vodičky, kterému posílá velké díky za ochotu, několikrát trefil do terče, rád by si tento zážitek brzo opět zopakoval.

STANE SE

• Zajímavé besedy

Dvě zajímavé i poučné besedy přichystal na duben Klub svaté Anežky – dobrovolné sdružení Charity Opava. První se bude věnovat blahoslavenému císaři Karlu I. Habsburskému, druhá činnosti nemocničního kaplana. Besedu s názvem „S láskou a úctou, povídání o blahoslaveném císaři Karlu I. Habsburském“ připravila na úterý 14. dubna Eva Dratvová. Na téma „Činnost nemocničního kaplana“ pak bude o týden později přednášet v úterý 21. dubna nemocniční kaplan Slezské nemocnice v Opavě a jaktařský a kateřinský duchovní o. Marek Večerek. Obě setkání se uskuteční v prostorách Denního stacionáře pro seniory na Kylešovské 4 a začínají v 16 hodin. Členové Klubu sv. Anežky na nich rádi přivítají všechny zájemce seniorského věku, vstup je jako vždy zdarma.

• V Jaktaři bude opět stát májka

Už po třinácté vztýčí ve čtvrtek 30. dubna v 10 hodin Charita Opava májku na dvoře svého ředitelství v Jaktaři. Větec májky tak jako v předchozích letech opět ozdobí originální stuhy symbolizující činnost jednotlivých charitních středisek. Kácení májky spolu s kulturním programem a malým občerstvením je naplánováno na čtvrtek 28. května.

Napsali o nás

• Když se řekne Charita Opava

Když se řekne Charita Opava, málokdo si nejspíše uvědomí, o jak velkou organizaci s velmi širokým záběrem se jedná. Charita Opava jakožto největší nestátní poskytovatel sociálních služeb na Opavsku provozuje patnáct středisek a její záběr sahá od chráněných dílen likvidujících nebezpečný odpad až po mobilní hospic. Zaregistrováno má osm sociálních služeb, nestátní zdravotnické zařízení a řadu živnostenských oprávnění. Práci zde nachází více než tři stovky lidí, z toho na sto osmdesát lidí s různými zdravotními handicap. Služby Charity Opava využije ročně více než čtyři tisíce lidí.

REGION OPAVSKO,
10. března 2026

„Jsem přesvědčená, že je skutečně

říká Marie Smolková, když se vrací k činnosti Klubu sv. Anežky -

Už dvě desetiletí můžete každý měsíc v Domovníku a řadě dalších médií nacházet pozvánky na besedy, přednášky, výlety, duchovní obnovy a další akce pořádané Klubem sv. Anežky – dobrovolným sdružením Charity Opava. Úctyhodně dlouhá a pestrá činnost tohoto střediska Charity Opava je dílem seniorek a seniorů (seniorky ovšem výrazně převažují), kteří se v minulosti různými způsoby podíleli na charitní práci a i v důchodovém věku chtějí být aktivní, pomáhat druhým a být s opavskou Charitou i po odchodu na zasloužený odpočinek ve spojení. V čele tohoto pestrého společenství lidí, které se schází vždy v úterý většinou v prostorách Denního stacionáře pro seniory na Kylešovské ulici v Opavě, stála nejprve Olga Rampáčková, kterou po čase vystřídal Marie Smolková. Ta v úterý 3. března po deseti letech pomyslně žezlo vedení předala kolegyni Janě Tesařové. Marii Smolkové při setkání v klubu za její práci spolu s členy klubu poděkovali také ředitel Charity Opava Jan Hanuš (viz snímek) a manažerka Petra Thiemlová. A pro Domovník to byla dobrá příležitost k tomu, abychom se s paní Marií Smolkovou za dlouholetou existenci Klubu sv. Anežky ohlédlí v rozhovoru.

Vznik Klubu sv. Anežky jakožto dobrovolného sdružení Charity Opavy je spjat s projektem D-venkov z let 2003 až 2005. Vy jste byla jeho součástí, že ano?

Ano. Nastoupila jsem tehdy do důchodu, ale měli jsme doma tři studenty a já si potřebovala přivydělat. Oslovila jsem tedy ředitelku Charity Opava Aničku Ekslerovou, ale ta mi řekla, že pro mě práci nemá. Po nějakém čase se ale ozvala: „Chodila jsi po vesnicích, tak chod' zase.“ Kdysi jsem totiž pracovala jako plemenářská zooteknička. A bylo zapotřebí, aby se někdo v Charitě ujal role koordinátora dobrovolníků na vesnicích, ovšem nikdo to nechtěl dělat.

Hovoříte o koordinaci dobrovolníků na vesnicích. Připomněte nám, prosím, o co v tomto projektu šlo a jak se podepsal na současné podobě Klubu sv.

Anežky – dobrovolného sdružení Charity Opava?

Tenkrát jsem si poprvé něco přečetla o záměrném budování občanské společnosti podporované z programu EU Phare 2002 - Podpora aktivního života seniorů. Projekt se týkal rozšíření charitních služeb na Opavsku pomocí sítě dobrovolníků a měl návaznost na projekt Hodina týdně pro druhé, aneb seniori seniorům. A tak začal můj dvouletý charitní polo-
viční úvazek, který mě zcela pohltit.

Nejprve mě Charita seznámila se svou již tenkrát širokou činností. Mým úkolem bylo získat v jednotlivých obcích dobrovolníky, kteří by byli ochotni navštěvovat domácnosti seniorů, nabízet jim prostřednictvím letáček různé charitní služby a pomoci dotazníku provést průzkum, co v obci postrádají, co si přejí. Projekt získával vše-

becnou přízeň proto, že se jednalo o projekt Evropské unie, ale i díky tomu, že mě při návštěvách starostů a kněží doprovázela kolegyně Olinka Rampáčková, přesvědčivá a přívětivá tvář Charity Opava. S lékaři byla v kontaktu vrchní charitní sestra Gita Pohanělová. Vstoupili jsme do pětacíti obcí, a v pětadvaceti z nich jsme získali přibližně sedmdesát dobrovolníků. Výsledek průzkumu ukázal, že se lidé chtějí především scházet. V patnácti obcích jsme přispěli k založení klubů pro seniory. Služby Charity Opava se pro venkov rozšířily. A opavská Charita také získala první auto pro ošetrovatelskou službu.

To už je dvacet let. Jsou kluby seniorů, které tehdy na vesnicích vznikly, ještě někde činné?

Přesný přehled nemám. V Bran-
ce, v Chlebičově a Jezdkovicích

kluby stále fungují. V Hněvošicích ukončil klub činnost po patnácti letech, ale následně byl zase obnoven. V Kajlovci klub skončil po deseti letech. A třeba v Otčicích skončil po dvanácti letech, ale po nějakém čase ho zde znovu založili.

V Litultovicích, Oldřišově, Stěbořicích, v Žimrovicích a Velkých Heralticích funguje na změněné bázi. O některých dalších, například v Novém Dvoře či Sádce nebo Vlašovicích, zprávy nemám.

Jak dlouho jste stála v čele klubu vy osobně?

Bude to tak deset let.

Jak klub plánuje své aktivity, kdo všechno se na tom podílí?

Od prvopočátku to byla kolektivní práce postupně se proměňujícího pracovního týmu. První vedoucí klubu Olinka Rampáčková svou přesvědčivostí a noblesou oslovovala mnohé. Drahuška Zifřová určovala „štábní kulturu“. Anička Foldynová zaštiťovala Knihovnu křesťanské literatury a od roku 2009 začala spolu s námi organizovat poutě a zájezdy. Hlavní knihovnicí je dnes vždy precizní Eva Baranová.

Já jsem měla více na starosti besedy, přednášky a duchovní obnovy, ale moderovala je zprvu Olinka Rampáčková, později Anička Vehovská a Gita Pohanělová, bývalá vedoucí charitní ošetrovatelské služby. Trvalou tvůrkyní pokoje byla Maruška Matyášková, kroniku psala Eliška Kučerová. Honza Strak byl náš zvukař a KAPR (Kamarád radia Proglas a TV NOE). Pak přišli manželé Kleinovi - Karel organizoval zájezdy a Maruška pletení obvazů pro malomocné. Maruška Laifertová převzala starost o pohoštění, Jana Ryplová, velice aktivní vedoucí tříkrálových skupinek, se stala druhou kronikářkou.

Zdislava Sovadinová po čase převzala organizování zájezdů, a naší pokladnicí je Jana Tesařová. Činná v klubu je také spolehlivá Liduška Dembovská. No a posledním nováčkem v týmu je Maruška Šrámková. Ať promine ten, koho jsem vynechala. Všichni členové klubu totiž vytvářejí jeho atmosféru.

dobré být členem komunity,“

dobrovolného sdružení Charity Opava, jehož byla deset let vedoucí

Paleta aktivit klubu je velmi pestrá, kromě výletů a exkurzí pořádáte celou řadu přednášek na různorodá témata. Co všechno jste měli na programu a na které setkání vzpomínáte nejraději?

Plodná byla spolupráce s plukovníkem Františkem Valdštýnem, která začala již v průběhu projektů D-venkov, pro nás v klubu i na vesnicích přednesl řadu historických přednášek. Zajímavé jsou přednášky Ivo Mludka, besedy s náměstkem opavských technických služeb Martinem Giráškem, historikem Zdenkem Kravarem, ale i s ředitelem Charity Opava Janem Hanušem či Jiřím Siostronkem ze Slezské univerzity. Besedovali s námi i mnozí kněží působící v Opavě, rádi jsme poslouchali verše děkana Josefa Veselého, Adélky Senecké či Heleny Jombíkové.

S Klubem sv. Anežky jsou spjaty také duchovní obnovy. Jak dlouho už je chystáte, jak probíhají a je o ně zájem?

Duchovních obnov v naší režii proběhlo již čtyřicet, a stále je o ně velký zájem. Jsou celodenní. Začínají mši svatou a následují dvě přednášky dopoledne a třetí odpoledne. Obnovy jsou otevřené pro všechny zájemce. Přicházejí nejen lidé z Opavy, ale lidé z celého okolí. Vedou je různé osobnosti.

Jaké z osobností jste již za tu dlouhou dobu na těchto obnovách přivítali?

První tři, které jsem organizovala, byly pro projekt D-venkov. První vedl salesián P. Václav Filipec. Následně to byl P. Jan Szkandera s tématem „Lidské ctnosti ve službě potřebným“. Manželé Svobodovi z Brna se zaměřili na problematiku služby křesťanů ve světě. Duchovní obnovy probíhaly nejprve v sídlu denního stacionáře pro seniory na Masarykově třídě, posléze v Pastoračním středisku minoritského kláštera a následně v Církevní konzervatoři Německého řádu v Opavě. Nyní je pořádáme v Marianu, je to pohodlné, protože nemusíme nikam přecházet na oběd. Poslední tři duchovní obnovy vedl P. Jiří Ramík na téma „Mojiš a

svoboda“. Biskup Martin David zvolil téma „Advent čas setkání“, a známá psycholožka a teoložka Kateřina Lachmanová z Prahy téma „Milování Bohem“.

Klub sv. Anežky je plnohodnotnou součástí Charity Opava, ko-neckonců vás ředitel Jan Hanuš zařadil svým dekretem do Sekce služeb seniorům a zdravotnických zařízení. Kromě toho, že se stále zajímáte o činnost Charity Opava, jste se také zúčastňovali řady charitních aktivit a pomáhali jako dobrovolníci. Jaké činnosti to byly?

Historie Charity Opava se odkazuje ještě na dobu před rokem 1989, protože vycházela z dobrovolnické činnosti nadšenců. Charita Opava vznikla a profesionalizovala se až následně.

Když jsem do Charity Opava přišla já, tak se dobrovolníci scházeli vždy první úterý v měsíci ve stacionáři pro seniory na Masarykově třídě. I oni už od založení Charity Opava po roce 1989 zestárli. Když po dvou letech skončily projekty projektu D-venkova, tak jsme se stali součástí schůzek dobrovolníků opavských. No a v říjnu 2006 byl založen Klub sv. Anežky, který se začal scházet každé úterý a postupně rozšiřoval nabídku svých činností. Průběžně jsme pomáhali

li například při lepení obálek, při sběru šatstva, výrobě dárečků pro Tříkrálovou sbírku. V sekci řízené manažerkou Petrou Thiemlovou a ve stacionáři s vedoucí Janou Řehulkovou je nám dobře.

Leckdo může mít pocit, že odchod do důchodu znamená zároveň nutnost rezignovat na společenskou angažovanost, že je to okamžik, kdy je třeba se stáhnout do soukromí. Vy to ale máte v klubu naopak. Je podle vaší zkušenosti pro seniory důležité se pravidelně setkávat a být součástí nějaké komunity? A může to mít i nějaký vliv na jejich psychickou i fyzickou kondici?

Jsem přesvědčena, že je skutečně dobré být členem nějaké komunity. Jak říkával opavský děkan Josef Veselý, je dobré, že o sobě víme. Ne, není důvod se stahovat z veřejného života. A stejného názoru jsou všichni, s nimiž o tom mluvím.

Možná je mezi čtenáři někdo z dříve narozených, kdo by se chtěl po přečtení tohoto rozhovoru stát členem Klubu sv. Anežky. Je to možné? A co pro to má udělat?

Členem klubu sv. Anežky se může stát kterýkoliv senior z Opavy a je-

jího okolí. U nás se neplatí členské příspěvky. Máme vždy vypracovaný plán činnosti na pololetí, který členům rozdáváme. A každý měsíc náš program jako nabídku zveřejňujeme ve farním zpravodaji Cesta, v Domovníku nebo na webu Charity Opava. Každý si může z nabídky vybrat, nebo svou přítomností u nás pravidelně přispívat k dobré atmosféře v klubu.

Můžeme se ještě zeptat, co bylo motivací vašeho rozhodnutí přenechat místo vedoucí vaší kolegyni Janě Tesařové?

Stárnu. Nestíhám. A měla jsem pocit, že teď nastal ten pravý čas, protože se našel člověk, který je ochoten nést to radostné břemeno. Nebo prostě jen převzít veslo a zabrat. Ne všem, kteří před dvaceti léty začali vést naše seniorské kluby, se to podařilo. A já žasnou, že se to v Klubu sv. Anežky daří již dvacet let.

Předala jste sice vedení Klubu sv. Anežky, ale to neznamená, že se jeho akcí nebudete nadále zúčastňovat, je to tak?

Dá-li Bůh, tak se akcí i práce v týmu budu zúčastňovat dále. A ráda!

Děkujeme vám za rozhovor.

Skláním se před týmem Klubu sv. Anežky

Vzpomínám na první setkávání v charitní Křesťanské knihovně v klášteře minoritů v Opavě před dvaceti lety, na kterých se rodily základy Klubu sv. Anežky – dobrovolného sdružení Charity Opava. Skláním se před týmem vedeným Olinkou Rampáčkovou a poté Marií Smolkovou, vážím si toho, že nezištně a s velkým elánem uspořádal mnoho duchovních obnov, přednášek i zájezdů. A také neobyčejného setkávání lidí seniorského věku, kteří se spolu nikdy necítili sami a vždy ze schůzek odcházeli s úsměvem a povzbuzením.

Naše spolupráce mne velmi obohacuje. Naučila mne, že vždy se vyplatí táhnout za jeden provaz, a že když se věci dělají s nadšením, tak se vždy podaří.

Petra THIEMLOVÁ,
manažerka Charity Opava

Vernisáž 18. ročníku fotosoutěže Můj svět měla jedinečnou atmosféru

Často i přes půl republiky vážili v úterý 3. března cestu do Opavy ocenění autoři na slavnostní vernisáž snímků, které zvítězily v 18. ročníku charitní fotosoutěže Můj svět. Spolu s dalšími návštěvníky zcela zaplnili Historickou výstavní budovu Slezského zemského muzea a dohromady opět vykouzlili neopakovatelnou atmosféru, která tuto soutěž pro zaměstnance, dobrovolníky a klienty Charit tradičně provází.

Jak na začátku připomněl ředitel Charity Opava Jan Hanuš, letošní osmnáctý ročník měl podtitul „Jsme plnoletí“. „To, že se z malé lokální soutěže stala tak dospělá prestižní celorepubliková fotografická událost, je zásluha celé řady lidí. Především se sluší poděkovat našim skvělým porotcům a patronům soutěže, profesorům Jindřichu Štreitovi a Jiřímu Siostrzonkovi z Institutu tvůrčí fotografie Slezské univerzity, ale neméně rádi jsme i za výbornou spolupráci se Slezským zemským muzeem v čele s paní ředitelkou Janou Horákovou,“ poděkoval Jan Hanuš. A díky zazněly také pro mentory, kteří pomáhají s účastí v soutěži klientům Charit. Bez Michaely

Vostalové z Třebíče, Václava Burdy a Petra Kubesy z Opavy a mnoha dalších by kategorie určená uživatelům charitních služeb letos nemohla mít tak vysokou úroveň. Návštěvníkům vernisáže při zahájení pořadatelé promítli na plátno všechny oceněné fotografie, které okomentovali Jiří Siostrzonek a Jindřich Štreit. Velký potlesk si vysloužila teprve čtrnáctiletá Ludmila Nováková z Třebíče, která za foto svého bratra s Downovým syndromem získala ocenění v kategorii Portrét. Autoři si pak z rukou porotců převzali diplomy a ceny, chybět nemohlo ani společné focení. Bohatou kolekci fotografií z příjemného večera najdete stejně jako oce-

něné fotografie na webu www.charitaopava.cz pod záložkou „fotosoutěž“.

K uvolnění až téměř rodinné atmosféře lidí Charity a jejich přátel a příznivců přispěl raut připravený klienty sociálně terapeutické dílny Radost, který byl pastvou pro oči i chuťové buňky, a také strhující kulturní doprovod. Za ten právem sklidilo bouřlivý potlesk i velké uznání flétnové trio ZUŠ Hradec nad Moravicí pod vedením Magdalény Hrudové ve složení Markéta Jedličková, Natálie Dorko a Barbora Böhmová. Výstavu si můžete v Opavě prohlédnout do 4. dubna, poté ji čeká pouť po dalších městech. Představí se například v Olomouci, Tře-

bíči či Českém Těšíně. Ale už teď by si měli charitní fotografové natchytat své fotoaparáty, protože nebude dlouho trvat, a Charita Opava vyhlásí devatenáctý ročník soutěže, ve kterém mohou zvítězit právě oni.

• Uspořádejte výstavu u vás!

Ačkoli jsou termíny, ve kterých je možno uspořádat výstavu vítězných snímků 18. ročníku fotosoutěže MŮJ SVĚT, pro rok 2026 již téměř rozehrány, stále jsou dva měsíce neobsazené. Pokud byste výstavu chtěli uspořádat také ve vašem městě, můžete ji od nás obdržet na květen nebo prosinec. Instalace papírových bannerů je jednoduchá a výstavu vám poskytneme bezplatně. Stačí napsat na e-mail fotosoutez@charitaopava.cz.

V soutěži bodovali také autoři z Opavy

Mezi oceněnými autory 18. ročníku fotosoutěže MŮJ SVĚT je také několik autorů z Opavy. Zde jsou některé jejich snímky, které spoluvytvářejí kolekci třiceti snímků výstavy.

Můj charitní svět, 3. místo - Petr Kubesa Stěbořický kněz Klement Rečlo se připravuje na mši slouženou na památku tragicky zesnulého spirituála Charity Opava Jožku Motyku.

Portrét, 2. místo - Vlasta Bedrichová V hospici se kouřit nesmělo. A tak jsem otcí na procházce vždy dala jednu cigaretu.

Jak to vidí klienti - Jana Hertlová Janu z Radosti zaujala kompozice jaktařského kostela a kříže

Studenti nechali svačinu doma a pomohli hospici

Koláče, perníky, muffiny, řezy, ale i slané dobroty - na tom jste si mohli 10. března pochutnat na Střední zdravotnické škole v Opavě a zároveň tím podpořit dobrou věc. Zdejší studentky uspořádaly v rámci programu osobního rozvoje The Duke of Edinburgh's International Award (DofE) dobročinnou akci pod názvem Charity Baker Sale věnovanou mobilnímu hospici Pokojný přístav.

„Nech svačinu doma a přijď si k nám koupit něco na zub a podpořit u toho dobrou věc.“ Na akci s tímto sloganem napekli studenti i učitelé spoustu dobrot, které bylo možno si ve škole zakoupit a ho-

tovostí nebo skrze QR kód přispět charitativnímu hospici. Pro Pokojný přístav se tak studentům podařilo vybrat 7.410 korun.

Program osobního rozvoje DofE probíhá pod záštitou britské krá-

lovské rodiny a motivuje mladé lidi od 13 do 24 let k sebezdokonalování, dobrovolnické činnosti a samostatnosti. Studenti Střední zdravotnické školy v Opavě spolupracují s Charitou Opava dlouhodobě. V minulosti například uspořádali sbírku pro Pokojný přístav s názvem „Podej pomocnou ruku“ a pravidelně se účastní také Sportovního dne pro hospic. Děkujeme!

Výtěžek z hodů pro Mraveněček

Sousedskou zabíjačku uspořádala před začátkem postní doby obec Služovice se svou místní částí Vrbka. Pochutnat jste si zde mohli na světlé i tmavé tlačence, prejtu, sekané, gulášku a všech dalších dobrotách, které si umíte u správné zabíjačky představit. Ale tím toto milé sousedské setkání neskončilo.

Celý výtěžek akce ve výši 28.800 korun totiž za organizátory daroval ve středu 25. března starosta Služovic Petr Weczerěk dennímu stacionáři Mraveněček. „Podobná akce u nás proběhla už asi třikrát, a vybrané finance jdou vždy na dobročinné účely,“ prozradil starosta během předávání symbolického šeku v sídle Mraveněčku. O organizování zabíjač-

ky se postarali místní zastupitelé a zaměstnanci obecního úřadu. Atmosféra v sále byla výborná stejně jako radost z výher v tombole, v níž byla hlavní cenou vepřová půlka. „Co nás ale hřeje u srdce nejvíc, je pomoc pro denní stacionář Charity Opava Mraveněček, kam putuje veškerý výtěžek z našeho setkání,“ pochvalují si pořadatelé „Jsme hrdí na to, jaké máme

sousedy, díky, že tvoříte tak skvělou partu,“ dodávají.

„Velmi si toho vážíme, za darované peníze koupíme pro klienty pomůcky k další aktivizaci, například různé hry, knížky, ze kterých jim čteme, nebo hudební nosiče s jejich oblíbenými písničkami,“ poděkovala Petru Weczerkovi spolu s klienty vedoucí Mraveněčku Jana Konopková. A při společném focení došlo i na domluvu, že si starosta i se zastupiteli přijde někdy do Mraveněčku s klienty zahrát jejich oblíbené kuželky. Těšíme se a děkujeme!

OBČANSKÉ JUDO

• Jak po mateřské?

Jak dlouho mi musí zaměstnavatel držet pracovní pozici, kterou jsem zastávala před odchodem na rodičovskou dovolenou? Prý vstoupila v platnost novela zákoníku práce a došlo k nějakým změnám. A mohu si u svého zaměstnavatele při rodičovské dovolené přivydělávat na dohodu a konat přitom stejný druh práce? Barbora H.

Tzv. flexinovela, která novelizovala zákoník práce, přinesla řadu změn. Jedna z nich se týká návratu zaměstnance do práce po rodičovské dovolené. Dříve platilo, že zaměstnanec měl nárok na návrat na svou původní práci a původní pracoviště (tzv. stejnou židli) po skončení mateřské dovolené, která trvá průměrně asi pět měsíců po narození dítěte. Po návratu zaměstnance z rodičovské dovolené měl zaměstnavatel pouze povinnost přidělit mu práci odpovídající pracovní smlouvě, nikoliv nutně stejnou pracovní pozici. Novela zákoníku práce tuto právní úpravu změnila a od června 2025 zaručuje zaměstnancům, kteří se vrátí z rodičovské dovolené před dosažením dvou let věku dítěte, nárok na zařazení na původní práci a pracoviště. Jen zdůrazním, že k návratu musí dojít přede dnem, kdy dítě dosáhne věku dvou let. Cílem této konkrétní změny je podpořit dřívější návrat rodičů do zaměstnání a usnadnit jim sladění pracovního a rodinného života. Zároveň flexinovela přináší další změnu, díky které může zaměstnanec na rodičovské dovolené vykonávat u téhož zaměstnavatele druhově stejnou práci, jakou má sjednanou v pracovní smlouvě, a to na základě dohody o provedení práce nebo dohody o pracovní činnosti. Do května to zákon neumožňoval. Díky této změně může řada rodičů zůstat v kontaktu se svou profesí a snáz se poté zapojit do práce. Pro úplnost dodávám, že to neplatí u mateřské dovolené. Tady si sice rodič může přivydělávat u svého zaměstnavatele, ale musí se jednat o práci jiného druhu, než je uvedena v pracovní smlouvě.

Veronika PRCHALOVÁ,
Občanská poradna Opava

Krátce

• Opravárna i na Bílou sobotu

Ačkoli tentokrát vychází první sobota v měsíci na Bílou sobotu, nebudou zájemci ochuzeni o možnost navštívit takzvanou Opravárnu Charity Opava, ve které jim technik diagnostikuje poškozené elektro a menší poruchy na místě zdarma opraví. Otevřená bude 4. dubna tak jako vždy od 9 do 17 hodin v zelené kontejnerové sestavě před areálem Chráněných dílen Charity Opava na ulici Přemyslovců č. 37 na samém konci Jáktaře. S technikem se můžete poradit dopředu na tel. číslo 734 130 467. Při návštěvě Opravárny můžete zároveň zavítat do přilehlého prodejního skladu charitních dílen, který nabízí originální keramické, šité a další praktické i dekorativní zboží.

• Nová Vlaštofka svědčí o pomoci

„Velký podíl všeho dobrého, co v našich sociálních službách máme, je zásluhou laskavých lidí, dobrovolníků, nebo také nadací a organizací kolem nás,“ píše se v úvodu prvního letošního vydání čtvrtletníku Vlaštofka. Články, ve kterých o některých z nich píšeme, jsou nejen záznamem konkrétní pomoci, ale také důkazem, že to s naší společností není zdaleka tak špatné, jak se občas může zdát při četbě novin či sledování televize. Přesvědčte se o tom sami, novou Vlaštofku najdete na www.charitaopava.cz.

Zajímavosti

Perníčky z Radosti pro turistický pochod

Přes tři sta kusů perníčků ve tvaru boty upekli za dozoru pracovnice Evy Porebské ve své cvičné kuchyni tři klienti sociálně terapeutické dílny Radost pro účastníky v pořadí již šestašedesátého ročníku turistického pochodu Bezručova Moravice. Nejstarší český dálkový pochod, kterého se loni zúčastnilo 724 turistů, letos proběhne na Bílou sobotu 4. dubna 2026. Klienti Radosti s duševním onemocněním již dárkové perníčky pro jeho účastníky pečou od roku 2022. Mezi organizátory pochodu totiž patří spolu se svým manželem Radkem také Eva Porebská, která vše před pěti lety dohlédla a zařídila.

Pokojný přístav na paliativní konferenci

Dvě zdravotní sestry Pokojného přístavu se v pátek 13. března zúčastnily spolu s lékaři tohoto charitního mobilního hospice MUDr. Petrem Štěpánkem a MUDr. Jakubem Segetem celodenní VII. ostravské konference paliativní péče. Mezi mnoha referáty zaznělo také vystoupení Jakuba Segeta na téma paliativní péče v psychiatrické nemocnici - praktické zkušenosti a kazuistiky.

Pro inspiraci

• Cesta

Cesta se stává obrazem lidského života. Je to cesta jedinečná a osobitá, kterou si člověk sám vyšlapává, po níž jde ke svému cíli. Někdy přímo, jindy s mnohými klikatinami chtěnými i nechtěnými. Člověk je poutník na této zemi. Jde a musí jít přes všechny překážky a únavu. Často musí hledat oázy k načerpání nových sil. Je třeba určitě moudrosti, aby odhalil své síly. Je třeba odvahy k výstupům, které se zdají být nad naše síly. Čím složitější výstup, tím je potřebnější mít dobrého vůdce, mít dobré společenství přátel, kteří dovedou povzbudit, když ubývá síl nebo se zamlžuje cíl naší cesty. Neměli bychom zapomínat, že KALVARIE je průsečík všech našich cest a všech našich životů. Často bychom si měli připomínat, že naše cesta je především CESTA K OTCI.

Otec Josef VESELÝ,
velikonoční přání 2006

Listárna

• Děkujeme za výstavu MŮJ SVĚT

Chtěla bych Vám moc poděkovat za zahájení vernisáže fotosoutěže Můj svět. S kolegyněmi oceňujeme perfektní organizaci, hudební program, ale také propracovanost výstavy. Moc bychom stáli o to uspořádat ji i u nás, jelikož by se rádi přišli podívat i klienti z domova, kteří se zúčastnili výletu, na kterém byla pořízena jedna z oceněných fotografií.

Nikola VOLF, Český Těšín

Naši činnost podporují:

Pište nám! Listárna zpravodaje Domovník je určena Vaším názorům, připomínkám a postřehům. Své příspěvky posílejte na adresu: mludek@charitaopava.cz. Těšíme se na ně!

DOMOVNÍK

DOMOVNÍK. Vydává Charita Opava, Přemyslovců 26, 747 07 Opava, pro své zaměstnance, dobrovolníky a příznivce. Evid. číslo MK ČR E 23233. Tel. 553 612 780, e-mail: mludek@charitaopava.cz, www.charitaopava.cz. Charita Opava je členem Okresní hospodářské komory Opava a její činnost je certifikována podle norem ISO 9001 a 14001. Duben 2026.